

Til lovforslag nr. L 229. Skriftlig fremsættelse (25. april 2001)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer, lov om de regionale faglige kulturmiljøråd, lov om planlægning og lov om påligningen af indkomstskat til staten (Styrkelse af kulturmiljøindsatsen)

(Lovforslag nr. L 229).

Med lovforslaget lægges der op til en styrkelse af dels de regionale faglige kulturmiljøråd, dels kommunernes bygningsbevaringsarbejde.

De regionale faglige kulturmiljøråd, som der blev skabt mulighed for at oprette i de enkelte amter med vedtagelsen af lov om de regionale faglige kulturmiljøråd i 1997, og som siden er oprettet i samtlige amter, har nu fungeret så længe, at det har været muligt at vurdere rådernes virksomhed. På den baggrund inviterede Miljø- og Energiministeriet i november 2000 samtlige kulturmiljøråd til en konference herom. Resultatet heraf blev blandt andet en konstatering af, at kulturmiljørådene mangler formelle tilgange til deres faglige rådgivning af myndighederne og andre, der beskæftiger sig med den faste kulturarv; kulturmiljøet.

Miljø- og Energiministeriet skønner, at der findes i størrelsesordenen 300.000 bevaringsværdige bygninger i Danmark, hvoraf godt 9000 er fredede. De fredede bygninger er reguleret i henhold til bygningsfrednings- og bevaringsloven og er generelt sikret på forsvarlig vis. De resterende knap 300.000 bygninger er kommunernes ansvar, og trods udarbejdelsen af kommuneatlas, tilvejebringelsen af bevarende lokalplaner og - siden ændringen af bygningsfredningsloven

i 1997 - muligheden for at udpege de bevaringsværdige bygninger i kommuneplanen synes netop denne del af kulturmiljøet at være udsat for et betydeligt tab af kulturmiljøværdier. De sidste ti års økonomiske situation har betydet, at mange af disse bygninger bliver moderniseret, ligesom om- og tilbygninger bliver gennemført med tab af bygningskulturelle værdier til følge; som regel fordi der mangler planlægning og oplysning på området. En række kommuner har formuleret og iværksat egentlige bevaringspolitikker, men på landsplan er der relativt hurtigt brug for en øget indsats på bevaringsområdet, hvis ikke væsentlige dele af den bevaringsværdige bygningskultur skal forsvinde. Der er derfor behov for en forholdsvis hurtig kommunalpolitisk stillingtagen til bevaringsspørgsmålet i de enkelte kommuner.

Lovforslaget tager udgangspunkt i den gældende hovedarbejdsdeling mellem staten, der har ansvaret for de fredede bygninger af national interesse, og kommunerne, der er ansvarlig for de bevaringsværdige bygninger og bymiljøer af mere lokal interesse.

På den baggrund lægger lovforslaget som nævnt indledningsvis op til dels en styrkelse af kommunernes arbejde med de bevaringsværdige bygninger, dels en øget inddragelse af de regionale faglige kulturmiljøråd ikke alene heri, men i arbejdet med den faste kulturarv; kulturmiljøet generelt.

Med lovforslaget foreslås det således, at miljø- og energiministeren gives hjemmel til at forpligte kommunerne til i kommuneplanerne at udpege og træffe beslutning om de i den pågældende kommune beliggende bevaringsværdige bygninger. Hjemlen for ministeren skal alene anvendes